

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 84

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 ianuarie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
10.	1-12	78.	13-14
74.	13	81.	14-16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. II.9 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

TITLUL I

Procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Procedura reorganizării judiciare și a falimentului, reglementată prin prezenta ordonanță, se aplică instituțiilor de credit, persoane juridice române, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate.

(2) Cooperativelor de credit li se aplică prevederile prezentei ordonanțe în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr. 200/2002.

Art. 2. — (1) În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *administrator* — persoana ori organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare a cărui sarcină este de a administra măsurile de reorganizare;

b) *lichidator* — persoana ori organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare a cărui sarcină este de a administra procedurile de lichidare;

c) *autorități administrative sau judiciare* — autoritățile stabilite conform legii naționale, care decid cu privire la luarea măsurilor de reorganizare sau de începere a procedurilor de lichidare;

d) *procedura reorganizării* — măsurile adoptate de autoritățile administrative sau judiciare, destinate să mențină ori să restabilească situația financiară a unei instituții de credit și care ar putea afecta drepturile preexistente ale unor terți, inclusiv măsurile care implică posibilitatea unei suspendări a plăților, a unei suspendări a măsurilor de executare sau a unei reduceri a creanțelor; persoanele care sunt implicate în activitatea internă a instituțiilor de credit, administratorii și acționarii nu sunt considerați terți;

e) *procedura falimentului* — procedura colectivă inițiată și controlată de autoritățile administrative sau judiciare, cu scopul de a realiza activele unei instituții de credit sub supravegherea acestor autorități, inclusiv în cazul în care procedura se încheie printr-un concordat sau altă măsură similară;

f) *instrumente financiare* — valori mobiliare, titluri de participare ale organismelor de plasament colectiv, instrumente ale pieței monetare, contracte futures, inclusiv contracte care implică plata unor diferențe în numerar, contracte forward pe rata dobânzii, swap-uri pe rata dobânzii, cursul de schimb și acțiuni, opțiuni pe orice instrument financiar prevăzut în aceste categorii, inclusiv contracte care implică plata unor diferențe în numerar, precum și opțiuni pe cursul de schimb, rata dobânzii și instrumente financiare derivate pe mărfuri și orice alt instrument admis la tranzacționare pe o piață reglementată într-un stat membru sau pentru care s-a făcut o cerere de admitere la tranzacționare pe o astfel de piață;

g) *piețe reglementate* — reprezintă piața instrumentelor financiare reglementate și supravegheate și care: funcționează regulat, este caracterizată de faptul că reglementările emise sau supuse aprobării definesc condițiile de funcționare, de acces pe piață, condiții ce guvernează listarea instrumentelor financiare și condițiile ce trebuie îndeplinite de un instrument financiar înainte de a fi tranzacționat pe piață și respectă cerințele de raportare și transparență stabilite de reglementări în vederea asigurării protecției investitorilor;

h) *insolvență* — reprezintă acea stare a instituției de credit aflate în una dintre următoarele situații:

1. incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu disponibilitățile bănești;

2. scăderea sub 2% a indicatorului de solvabilitate a instituției de credit;

3. retragerea autorizației de funcționare a instituției de credit, în conformitate cu prevederile Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a imposibilității de redresare financiară a unei instituții de credit aflate în administrare specială;

i) *contract de compensare bilaterală* — oricare dintre următoarele :

1. orice contract sau clauză cuprinsă într-un contract încheiat între instituția de credit debitoare și orice altă entitate, inclusiv persoane fizice, având ca obiect operațiuni cu

instrumente financiare derivate realizate pe piețele reglementate, piețele asimilate sau prin piețele la buna înțelegere, prin care se stipulează compensarea unor obligații de plată sau obligații de a face, prezente sau viitoare, decurgând din sau având legătură cu unul sau mai multe astfel de contracte, inclusiv orice garanție accesorie ori având legătură cu acestea; sau

2. orice contract sau clauză, de natura celor prevăzute la pct. 1, prin care se stipulează compensarea unor obligații de plată sau obligații de a face, prezente sau viitoare, decurgând din unul sau mai multe contracte de compensare bilaterală, inclusiv orice garanție accesorie ori având legătură cu acestea, în temeiul cărora compensarea bilaterală contractuală se poate realiza prin una sau mai multe dintre următoarele modalități:

a) stingerea și/sau devansarea scadenței oricărei obligații de plată sau obligații de a face decurgând din unul sau mai multe contracte din categoria celor prevăzute mai sus;

b) calcularea sau estimarea unei valori de compensare, valori de piață, valori de lichidare ori valori de înlocuire a oricărei obligații care a fost stinsă sau a cărei scadență a fost devansată potrivit prevederilor lit. a);

c) conversia într-o singură monedă a oricărei valori calculate potrivit prevederilor lit. b);

d) compensarea, până la obținerea unei sume nete, a oricăror valori calculate potrivit prevederilor lit. b), așa cum au fost convertite potrivit prevederilor lit. c).

(2) Termenii: *instituție de credit, stat membru, stat membru de origine, stat membru gazdă, sucursală și autoritate competentă* au înțelesul prevăzut în Legea nr. 58/1998.

CAPITOLUL II

Participanții la procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit

Art. 3. — (1) Organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, administratorul special, administratorul, lichidatorul.

(2) Procedurile prevăzute de prezenta ordonanță, cu excepția recursului, sunt de competența exclusivă a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul social al instituției de credit debitoare, astfel cum acesta figurează în registrul comerțului, și sunt exercitate de tribunal și un judecător-sindic.

(3) Judecătorul-sindic este nominalizat, în fiecare caz, de președintele tribunalului dintre judecătorii desemnați ca judecători-sindici, în temeiul art. 12 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Principalele atribuții ale tribunalului, potrivit prezentei ordonanțe, sunt:

a) darea hotărârii de deschidere a procedurii;

b) judecarea contestației instituției de credit debitoare împotriva cererii introductive formulate de Banca Națională a României sau de creditori, pentru deschiderea procedurii;

c) desemnarea, prin hotărâre, a judecătorului-sindic, a administratorului sau a lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestora și, dacă este cazul, înlocuirea lor;

d) judecarea acțiunilor introduse de judecătorul-sindic ori de comitetul creditorilor pentru anularea unor constituirii de

garanții sau a unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare hotărârii de deschidere a procedurii;

e) judecarea contestațiilor formulate de instituția de credit debitoare sau de creditorii împotriva măsurilor luate de judecătorul-sindic, administratorul special, administrator și de lichidator;

f) confirmarea planului de reorganizare după votarea lui de către creditorii;

g) confirmarea planului de distribuire a sumelor obținute din lichidare;

h) autentificarea actelor juridice încheiate de lichidator, pentru a căror validitate este necesară forma autentică;

i) aprobarea modalității de lichidare și confirmarea tranzacțiilor de cumpărare de active și asumare de pasive;

j) stabilirea răspunderii civile a organelor de conducere, a cenzorilor și a personalului de execuție sau cu atribuție de control din instituția de credit ajunsă în stare de insolvență;

k) darea hotărârii de închidere a procedurii.

(5) Hotărârile tribunalului sunt definitive și executorii. Ele pot fi atacate cu recurs în condițiile legii.

Art. 4. — (1) Pentru hotărârile date de tribunal în baza prevederilor art. 3, curtea de apel va fi instanța de recurs.

(2) Recursul va fi judecat în termen de 15 zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel, citarea părților urmând să fie făcută, în condițiile art. 86—94 din Codul de procedură civilă, în cazul Băncii Naționale a României, Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, administratorului special, administratorului sau lichidatorului, și prin publicitate în două ziare de difuzare națională, în cazul celorlalte părți.

(3) Prin derogare de la art. 300 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, hotărârile tribunalului nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs. Instanța de recurs va putea suspenda următoarele hotărâri:

a) hotărârea de respingere a contestației instituției de credit debitoare, făcută în condițiile art. 16 alin. (2);

b) încheierea prin care se decide intrarea în faliment, pronunțată în condițiile art. 26 alin. (1);

c) hotărârea prin care se soluționează obiecțiunile la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare, pronunțată în condițiile art. 107 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Potrivit prezentei ordonanțe, principalele atribuții ale judecătorului-sindic sunt:

a) controlul asupra activității administratorului special, administratorului sau lichidatorului;

b) stabilirea programului ședințelor adunărilor creditorilor ori de câte ori consideră necesar și prezidarea ședințelor;

c) avizarea planului de reorganizare, anterior supunerii acestuia spre aprobarea creditorilor, și remiterea planului aprobat tribunalului, în vederea confirmării;

d) avizarea planului de distribuire a sumelor obținute din lichidare și supunerea acestuia tribunalului, spre confirmare;

e) luarea măsurilor care se impun din analiza rapoartelor prezentate de lichidator și soluționarea obiecțiilor la acestea, inclusiv avizarea modalității de lichidare și a tranzacțiilor de cumpărare de active și asumare de pasive;

f) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de instituția de credit debitoare în dauna

drepturilor creditorilor în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

g) introducerea de acțiuni pentru anularea constituțiilor de garanții sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de instituția de credit debitoare în dauna intereselor creditorilor, prin:

1. acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar, derulate conform prevederilor legale;

2. operațiuni comerciale în care prestația instituției de credit debitoare o depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

3. acte încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în aceasta de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

4. acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 180 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al instituției de credit debitoare este mai mică decât valoarea actului de transfer;

5. constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

6. plăți anticipate ale datoriilor efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii;

7. acte încheiate cu persoane aflate în relații speciale cu instituția de credit debitoare, în anul anterior deschiderii procedurii; persoanele aflate în relații speciale cu instituția de credit debitoare sunt cele stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată;

h) admiterea planului de lichidare a unor bunuri din averea instituției de credit debitoare până la acoperirea pasivului;

i) sesizarea tribunalului cu orice problemă care ar impune o soluționare de către acesta, în conformitate cu atribuțiile conferite prin prezenta ordonanță;

j) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezenta ordonanță.

Art. 6. — (1) În îndeplinirea atribuțiilor lor, care implică aplicarea unor reglementări bancare, tribunalul, judecătorul-sindic, administratorul special, administratorul și lichidatorul pot cere și punctul de vedere al Băncii Naționale a României, în calitatea sa de autoritate de supraveghere bancară.

(2) Prevederile cap. II secțiunea a 3-a „Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor” din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se vor aplica în mod corespunzător și procedurii reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit, cu excepția art. 13¹ alin. (6) și art. 16 alin. (2).

(3) Comitetul creditorilor poate introduce acțiuni pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial făcute de instituția de credit debitoare în dauna creditorilor atunci

când astfel de acțiuni nu au fost introduse de judecătorul-sindic.

(4) Prevederile cap. II secțiunea a 3¹-a „Adunarea generală a asociațiilor/acționarilor. Comitetul asociațiilor/acționarilor” din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se vor aplica în mod corespunzător și procedurii reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit.

Art. 7. — (1) În cursul derulării planului de reorganizare judiciară, la cererea comitetului creditorilor formulată în cazurile și în condițiile prevăzute la art. 16 din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a judecătorului-sindic sau a Băncii Naționale a României, tribunalul poate ridica organelor de conducere ale instituției de credit debitoare dreptul de a reprezenta instituția de credit, de a administra bunurile instituției respective și de a dispune de acestea; în acest caz, tribunalul va desemna administratorul, îi va preciza atribuțiile și îi va stabili remunerația.

(2) Prin hotărârea judecătorească privind deschiderea procedurii falimentului, tribunalul ridică administratorilor instituției de credit debitoare dreptul de a reprezenta instituția de credit, de a administra bunurile instituției respective, de a dispune de ele, va desemna lichidatorul, va preciza atribuțiile acestuia și îi va stabili remunerația. Prin derogare de la prevederile art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 79/1999 privind organizarea activității practicienilor în reorganizare și lichidare, aprobată prin Legea nr. 505/2002, Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar va putea fi desemnat lichidator.

(3) Tribunalul ridică drepturile tuturor organelor de conducere — adunarea generală, membrii consiliului de administrație, conducerea executivă — în situația în care Banca Națională a României cere intrarea directă în faliment a instituției de credit.

(4) Prevederile Legii nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la remunerația administratorului și lichidatorului, se aplică în mod corespunzător.

Art. 8. — Instituția de credit debitoare și oricare dintre creditorii pot face contestație împotriva măsurilor luate de judecătorul-sindic, administratorul special, administrator și de lichidator, în cazurile expres prevăzute de lege. O astfel de contestație va trebui să fie înregistrată în termen de 5 zile de la data la care măsura a fost luată, iar soluționarea acesteia se va face în maximum 15 zile de la data înregistrării contestației. Dacă socotește necesar, tribunalul va ține o ședință, cu citarea autorului contestației, a instituției de credit debitoare, a creditorilor și a Băncii Naționale a României, cu participarea judecătorului-sindic.

Art. 9. — (1) În orice stadiu al procedurii, pentru motive temeinice, tribunalul poate înlocui judecătorul-sindic, administratorul special, administratorul sau lichidatorul, prin încheiere irevocabilă, dată în Camera de consiliu; pentru aceasta tribunalul va putea solicita punctul de vedere al Băncii Naționale a României.

(2) Pe data stabilirii atribuțiilor noului judecător-sindic/administrator special/administrator/lichidator de către tribunal vor înceta atribuțiile celui numit anterior. Judecătorul-sindic nou-numit va prelua activitatea de la judecătorul-sindic înlocuit, sub controlul tribunalului.

Administratorul special/administratorul/lichidatorul nou-numit va prelua activitatea de la administratorul special/administratorul/lichidatorul înlocuit, sub controlul judecătorului-sindic.

(3) Atribuțiile administratorului special sunt cele stipulate la art. 81 din Legea nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 200 și 201 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 200/2002, iar ale administratorului sunt cele prevăzute la art. 18 din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția celor de la lit. d) și e).

(4) Instituția de credit debitoare pentru care a fost desemnat administratorul special sau administratorul este supusă reglementărilor generale în domeniu ale Băncii Naționale a României.

Art. 10. — Potrivit prezentei ordonanțe, principalele atribuții ale lichidatorului sunt:

a) în momentul primirii hotărârii judecătorești privind deschiderea procedurii falimentului va deschide la o bancă, care funcționează pe teritoriul României, selectată în cel mult 10 zile, prin licitație în raport de criterii de eficiență în vederea apărării intereselor creditorilor, inclusiv din punctul de vedere al dezvoltării rețelei teritoriale, două conturi, unul în lei și altul în valută, cu mențiunea „cont tip instituție de credit în faliment”, cu drept exclusiv de dispoziție în interesul procedurii falimentului. În conturile tip instituție de credit în faliment vor fi virate de către lichidator sumele existente în conturi la alte instituții financiar-bancare. Lichidatorul va comunica imediat Băncii Naționale a României denumirea băncii comerciale și conturile deschise la aceasta, după care Banca Națională a României va transfera imediat în aceste conturi disponibilitățile aflate în evidențele sale ale instituției de credit. Operațiunile instituției de credit în faliment se vor desfășura în continuare prin aceste conturi;

b) inventarierea bunurilor instituției de credit debitoare și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor, aplicarea sigiliilor la deschiderea procedurii falimentului, în conformitate cu prevederile Legii nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) examinarea activității instituției de credit debitoare în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la starea de insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și supunerea acestui raport judecătorului-sindic spre aprobare, în termen de cel mult 30 de zile de la deschiderea procedurii falimentului; la cererea lichidatorului, judecătorul-sindic va putea prelungi această perioadă, pentru motive temeinice, prin încheiere irevocabilă;

d) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării și conducerea activității acestuia, angajarea putându-se face și din cadrul personalului existent al instituției de credit debitoare;

e) conducerea activității instituției de credit debitoare, respectiv efectuarea de operațiuni în interesul procedurii falimentului, inclusiv reșalonări de credite și stabiliri de noi rate ale dobânzilor aferente activelor instituției de credit debitoare, cu condiția ca orice nou nivel al ratei dobânzilor să nu fie mai mic decât nivelul ultimei dobânzi de referință comunicat de Banca Națională a României, precum și participări la piața valutară interbancară, luarea tuturor măsurilor, cum ar fi redimensionarea personalului angajat în

scopul reducerii permanente a cheltuielilor de funcționare și lichidare;

f) menținerea, rezilierea sau denunțarea unor contracte încheiate de instituția de credit debitoare, precum și încheierea de noi contracte în interesul procedurii falimentului;

g) examinarea creanțelor asupra instituției de credit debitoare și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea; nu sunt supuse examinării creanțele bugetare, în cazul cărora se vor observa dispozițiile legale speciale;

h) primirea sumelor în lei și în valută pe seama instituției de credit debitoare și consemnarea acestora, în termen de 24 de ore, în noile conturi ale instituției de credit debitoare;

i) luarea măsurilor corespunzătoare privind conturile în valută ale instituției de credit debitoare, deschise la instituții de credit corespondente, prin:

1. notificarea corespondenților asupra declarării în stare de faliment a instituției de credit debitoare, precum și asupra blocării disponibilităților din conturile respective în valută;

2. transferarea ulterioară, în termenul cel mai scurt, a disponibilităților în noul cont deschis în valută la banca comercială, ce se dezvoltă pe analitice — pentru fiecare valută; sumele aflate în contul în valută vor fi convertite în lei și transferate în contul deschis în lei;

3. efectuarea de plăți pentru operațiunile în curs ale instituției de credit debitoare, precum și administrarea eficientă a disponibilităților;

j) urmărirea încasării creanțelor din averea instituției de credit debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuat de aceasta înainte de deschiderea procedurii;

k) lichidarea bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare — ansamblul procedurilor, măsurilor și tehnicilor pentru realizarea activelor instituției de credit în faliment, cu respectarea principiului costului minim presupus, respectiv al valorificării optime a acestora, în scopul achitării datoriilor către creditori prin:

1. tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive, prin care o instituție de credit cu o situație financiară bună achiziționează, parțial sau total, activele instituției de credit debitoare și își asumă, parțial sau total, pasivele acesteia, incluzând totalitatea depozitelor garantate. Tranzacțiile privind cumpărarea de active și asumarea de pasive pot fi efectuate la vedere sau la termen cu opțiune. Pentru tranzacțiile prevăzute la acest alineat, lichidatorul poate să perceapă de la instituția de credit achizitoare o primă negociată, în funcție de calitatea activelor cumpărate și pasivelor asumate, plătită la momentul transferului proprietății, precum și o primă pentru exercitarea opțiunii, în funcție de termenul opțiunii, plătită la momentul negocierii. După cumpărare, pentru activele care fac obiectul unor operațiuni frauduloase pentru care se probează că au la bază fraude sau că provin din furturi de instrumente financiare, părțile pot modifica tranzacția inițială, urmând ca instituția de credit achizitoare să primească de la lichidator, în contravaloare, alte active ori sume de bani;

2. vânzarea de bunuri, cum ar fi clădiri, terenuri, valori mobiliare, operațiuni de lichidare ce se realizează cu

respectarea prevederilor secțiunii a 6-a „Falimentul“ a cap. III din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

3. alte tehnici de realizare a activelor, cum ar fi cesiuni de creanță ori novații, realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată;

l) întocmirea unui raport lunar asupra evoluției procedurii falimentului, respectiv asupra stadiului îndeplinirii atribuțiilor de către lichidator, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic, spre aprobare; un astfel de raport va include informații referitoare la valoarea totală a creanțelor asupra instituției de credit debitoare și la valoarea totală a activelor acesteia care au fost valorificate, la sumele obținute din lichidarea și încasarea de creanțe, la planul de distribuire între creditori;

m) întocmirea bilanțului final de lichidare; dacă lichidarea se prelungește peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorul este obligat să întocmească situațiile financiare anuale și să le depună la organele și la termenele prevăzute de lege;

n) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

o) încheierea oricărui document în numele instituției de credit debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;

p) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de lege.

CAPITOLUL III

Procedura

SECȚIUNEA 1

Deschiderea procedurii. Efectele deschiderii procedurii

Art. 11. — Procedura reorganizării judiciare și a falimentului se deschide pe baza unei cereri introduse de către instituția de credit debitoare sau de creditorii acesteia ori de Banca Națională a României.

Art. 12. — (1) Instituția de credit debitoare aflată în stare de insolvență, astfel cum aceasta este definită la art. 2 alin. (1) lit. h) pct. 1 sau/și 2, este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă prevederilor prezentei ordonanțe, în termen de maximum 30 de zile de la data intervenirii/creării stării de insolvență.

(2) Prevederile pct. 1 „Cererea debitorului“ al secțiunii 1 din cap. III „Procedura“ din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător instituției de credit debitoare.

Art. 13. — (1) Orice creditor care are o creanță certă, lichidă și exigibilă poate introduce la tribunal o cerere, în condițiile prevăzute la art. 29 alin. (1) și (2) din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, împotriva unei instituții de credit debitoare care nu a onorat integral o astfel de creanță pe o perioadă de cel puțin 30 de zile lucrătoare de la scadență, în cazul caselor centrale ale cooperativelor de credit, inclusiv în cazul cooperativelor de credit afiliate la acestea, respectiv pe o perioadă de cel puțin 7 zile lucrătoare de la scadență, în cazul celorlalte instituții de credit.

(2) Creditorul nu va putea introduce cererea fără să facă dovada că, în prealabil, ca urmare a introducerii unei

acțiuni de executare silită asupra contului instituției de credit debitoare, Banca Națională a României, în calitate de terț poprit, a comunicat că instituția de credit respectivă nu deține disponibilitățile necesare pentru onorarea plăților respective.

Art. 14. — (1) Banca Națională a României, în calitate sa de autoritate de supraveghere bancară, va introduce cerere pentru deschiderea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului împotriva instituției de credit aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. h).

(2) Banca Națională a României va cere intrarea imediată în faliment a instituției de credit debitoare aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. h) pct. 2 sau/și 3.

(3) Cererea Băncii Naționale a României va trebui să fie însoțită de următoarele documente:

a) hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României de retragere a autorizației instituției de credit respective;

b) dovada numirii administratorului special, în cazul în care instituția de credit debitoare nu se află în procedura de administrare specială înaintea introducerii cererii;

c) orice alte documente necesare justificării actului de sesizare a tribunalului.

Art. 15. — (1) În urma înregistrării cererii, introdusă conform art. 12, 13 și 14, tribunalul va notifica imediat despre aceasta părților menționate la aceste articole.

(2) Banca Națională a României va desemna un administrator special și îi va stabili remunerația la data primirii notificării menționate la alin. (1), în situația în care instituția de credit nu se află în procedura de administrare specială la acea dată. Administratorul special va avea atribuțiile prevăzute la art. 9 alin. (3).

(3) Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta ordonanță, inclusiv remunerația, vor fi suportate din averea instituției de credit debitoare.

(4) În lipsa disponibilităților în conturile prevăzute la art. 10 lit. a), se vor utiliza disponibilități din fondul de lichidare prevăzut de Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 16. — (1) La primul termen de judecată, tribunalul va analiza cererea și, în situația în care instituția de credit debitoare nu contestă starea de insolvență în cazul cererilor introduse de părțile prevăzute la art. 13 și 14, va da hotărârea privind deschiderea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului.

(2) Contestația împotriva cererii de deschidere a procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului se poate face în termen de 5 zile de la data comunicării cu privire la depunerea acestei cereri.

(3) Tribunalul se va pronunța asupra contestației în termen de 10 zile de la înregistrarea contestației.

(4) În cazul în care cererea de deschidere a procedurii, formulată de Banca Națională a României, cuprinde și propunerea de intrare imediată în faliment a instituției de credit debitoare, aceasta va putea contesta, în termen de 15 zile de la data comunicării cererii, sub sancțiunea decăderii, atât starea de insolvență, cât și propunerea de intrare imediată în faliment. În acest caz, tribunalul se va pronunța asupra ambelor capete de cerere prin aceeași hotărâre.

(5) În urma pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii reorganizării judiciare și a falimentului și, după caz, de intrare în faliment, ca urmare a cererii introduse conform art. 12, 13 și 14 și a desemnării administratorului special sau a lichidatorului, tribunalul va comunica aceasta părților prevăzute la articolele menționate, administratorului special sau lichidatorului și Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, precum și oficiului registrului comerțului la care instituția de credit debitoare este înregistrată, pentru efectuarea mențiunii „instituție de credit în insolvență”, respectiv „instituție de credit în faliment”. Comunicarea va fi făcută publică în două ziare de difuzare națională. În situația în care instituția de credit are deschise sucursale în alte țări, Banca Națională a României va comunica de îndată despre deschiderea procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului autorității de supraveghere bancară din țara gazdă a sucursalei respective, în conformitate cu prevederile legale.

(6) De la data deschiderii procedurii, toate actele instituției de credit debitoare vor purta, după caz, una dintre mențiunile prevăzute la alin. (5).

Art. 17. — (1) De la data deschiderii procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra instituției de credit debitoare sau bunurilor sale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la alin. (1). Termenele vor reîncepe să curgă după 30 de zile de la închiderea procedurii.

(3) Acțiunile introduse de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe sunt scutite de taxe de timbru.

(4) Data deschiderii procedurii reorganizării judiciare și a falimentului reprezintă data la care depozitele devin indisponibile.

(5) În afara cazurilor prevăzute de lege sau a celor autorizate de tribunal, toate actele, operațiunile și plățile efectuate de instituția de credit debitoare ulterior deschiderii procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului sunt nule.

(6) De la data la care depozitele devin indisponibile, deponenții sunt îndreptățiți să primească, în condițiile legii, compensațiile aferente depozitelor garantate. De la aceeași dată Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar se subrogă în toate drepturile deponenților garantați, proporțional cu cuantumul reprezentând valoarea garantată a depozitelor.

Art. 18. — Nici o dobândă, penalitate de orice fel ori cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor asupra instituției de credit debitoare de la data deschiderii procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului.

Art. 19. — (1) După ce s-a dispus deschiderea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului potrivit art. 16 alin. (1), este interzis, sub sancțiunea nulității, persoanelor care au deținut funcții de conducere, precum și acționarilor semnificativi ai instituției de credit debitoare să înstrăineze fără acordul judecătorului-sindic acțiunile sau, după caz, părțile sociale deținute la instituția de credit debitoare.

(2) Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor, respectiv a părților sociale, potrivit prevederilor

alin. (1), în registrele speciale de evidență sau în conturile înregistrate electronic.

Art. 20. — Salariații instituției de credit aflate în procedura reorganizării judiciare și a falimentului vor desemna două persoane care să îi reprezinte în cursul procedurii pentru recuperarea creanțelor reprezentând salariile și alte drepturi bănești.

SECȚIUNEA a 2-a

Planul de reorganizare. Reorganizarea instituțiilor de credit

Art. 21. — (1) Prevederile cap. III secțiunea a 4-a „Planul” din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și procedurii reorganizării judiciare a instituțiilor de credit, cu excepția art. 60 alin. (3).

(2) Executarea planului de reorganizare a unei instituții de credit nu va putea depăși un an de la data confirmării acestuia.

Art. 22. — O copie a planului propus va fi transmisă și Băncii Naționale a României, care va fi citată la ședința convocată de judecătorul-sindic, potrivit dispozițiilor art. 62 alin. (2) din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare. Tribunalul va putea solicita opinia Băncii Naționale a României cu privire la șansele obiective de realizare a planului propus.

Art. 23. — Dacă nici un plan nu este confirmat și termenul pentru propunerea unui plan, în condițiile art. 59 din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, a expirat, judecătorul-sindic constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 77 alin. (1) din legea menționată și va sesiza tribunalul în vederea deschiderii de îndată a procedurii falimentului.

Art. 24. — (1) Prevederile cap. III secțiunea a 5-a „Reorganizarea” din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și procedurii reorganizării judiciare a instituțiilor de credit.

(2) Banca Națională a României va putea solicita tribunalului intrarea în faliment a instituției de credit debitoare în cazul situației prevăzute la art. 73 alin. (1) din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 25. — Toate rapoartele pe care administratorul special, administratorul sau lichidatorul este obligat să le întocmească în conformitate cu prevederile legii vor fi transmise în mod obligatoriu și Băncii Naționale a României.

SECȚIUNEA a 3-a

Falimentul instituțiilor de credit debitoare. Tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive

Art. 26. — (1) Tribunalul va decide prin încheiere intrarea în faliment a instituției de credit debitoare:

a) în cazurile prevăzute la art. 77 din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare;

b) în cazul prevăzut la art. 16 alin. (4).

(2) Prevederile cap. III secțiunea a 6-a „Falimentul” din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, se vor aplica în mod corespunzător și procedurii falimentului instituțiilor de credit, cu excepția art. 100 alin. (2), în ceea ce privește începerea lichidării după afișarea tabelului de creanțe, și a art. 108, în ceea ce privește ordinea de

plată a creanțelor creditorilor asupra instituției de credit în faliment.

Art. 27. — După darea hotărârii judecătorești privind deschiderea procedurii falimentului unei instituții de credit, lichidatorul întocmește raportul prevăzut la art. 10 lit. c), care trebuie să includă, între altele, și propuneri privind modalitatea de lichidare prevăzută la art. 10 lit. k) pct. 1.

Art. 28. — După avizarea de către judecătorul-sindic și aprobarea de către tribunal a modalității de lichidare prevăzute la art. 10 lit. k) pct. 1, lichidatorul organizează imediat, în situația în care modalitatea de lichidare aprobată prevede, negocierea privind tranzacția de cumpărare de active și asumare de pasive; în acest scop, lichidatorul organizează o ședință de informare cu toate instituțiile de credit considerate de acesta eligibile în vederea prezentării condițiilor și termenilor negocierii. Prealabil ședinței de informare, lichidatorul semnează cu toate instituțiile de credit prezente la ședință un acord de confidențialitate, prin care acestea se angajează să păstreze, în condițiile legii, secretul profesional cu privire la informațiile din cererea de ofertă referitoare la instituția de credit aflată în stare de faliment ce urmează a face obiectul negocierii.

Art. 29. — În funcție de interesul manifestat de instituțiile de credit participante la ședință, lichidatorul redactează o cerere de ofertă privind cumpărarea de active și asumarea de pasive, care cuprinde, în principal, următoarele elemente:

a) categoriile de active și pasive ce urmează a face obiectul tranzacției și volumul acestora, încadrate în funcție de gradul de lichiditate și exigibilitate;

b) valoarea de lichidare pentru fiecare categorie de active;

c) prima ce poate fi stabilită de către lichidator și care va fi plătită de instituțiile de credit ofertante și care se stabilește în funcție de mai multe elemente, între care calitatea activelor și pasivelor, celeritatea operațiunii;

d) termenul de înaintare către lichidator a ofertelor instituțiilor de credit respective.

Art. 30. — Lichidatorul transmite, în regim de confidențialitate, cererea de ofertă privind cumpărarea de active și asumarea de pasive instituțiilor de credit ofertante, stabilite de acesta, participante la ședința de informare și care și-au manifestat interesul pentru o astfel de tranzacție.

Art. 31. — În cadrul termenului pentru primirea ofertelor prevăzut în cererea de ofertă, care nu poate fi mai mare de 15 zile calendaristice, instituțiile de credit ofertante transmit lichidatorului, în plic închis, ofertele privind tranzacțiile propuse de cumpărare de active și asumare de pasive.

Art. 32. — În cel mai scurt timp, lichidatorul analizează ofertele primite și alege, pe principiul costului minim presupus, oferta instituției/instituțiilor de credit ofertante cu care urmează să se încheie convenția de cumpărare de active și asumare de pasive.

Art. 33. — În funcție de calitatea activelor instituției de credit aflate în stare de faliment, instituțiile de credit achizițoare pot să își asume diferențiat, conform legii, pasivele, respectiv numai depozitele garantate ori depozitele în totalitate, atât garantate, cât și negarantate, ajungându-se până la preluarea în întregime a instituției de credit declarate în stare de faliment.

Art. 34. — În cazul în care nu se primesc oferte în termenul stabilit în cererea de ofertă ori ofertele primite nu se încadrează în cerințele de fezabilitate ale unei astfel de tranzacții sau dacă tribunalul nu aprobă tranzacția, lichidarea urmează a se efectua prin celelalte metode prevăzute în prezenta ordonanță, iar lichidatorul, altul decât Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, va comunica de îndată despre aceasta Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, care va trece neîntârziat la plata compensațiilor, în conformitate cu prevederile legii.

Art. 35. — În situația în care tranzacția privind cumpărarea de active și asumarea de pasive este aprobată de către tribunal, acesta va stabili și remunerația lichidatorului.

Art. 36. — Prevederile art. 17 alin. (4³) și (4⁴) din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile administratorului special, administratorului și lichidatorului, cu excepția Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar atunci când acesta deține una dintr-aceste calități.

Art. 37. — (1) Fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea instituției de credit debitoare, grevate, în favoarea creditorului, de ipotecă, gajuri sau alte garanții reale mobiliare ori drepturi de retenție de orice fel, vor fi distribuite în următoarea ordine:

a) taxele, timbrele și orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea acestora, precum și plata remunerației administratorului special, administratorului sau lichidatorului;

b) creanțele creditorilor garantați, cuprinzând tot capitalul, dobânzile, majorările și penalitățile de orice fel, precum și cheltuielile.

(2) În cazul în care sumele realizate din vânzarea acestor bunuri vor fi insuficiente pentru plata în întregime a respectivelor creanțe garantate, creditorii vor avea pentru diferență creanțe chirografare care vor veni în concurs cu cele cuprinse în categoria corespunzătoare, potrivit naturii lor prevăzute la art. 18. Dacă după plata sumelor prevăzute la alin. (1) rezultă o diferență în plus, aceasta va fi depusă, prin grija lichidatorului, în contul averii instituției de credit debitoare.

(3) Un creditor cu creanță garantată este îndreptățit să participe la orice distribuție de sumă, făcută înaintea vânzării bunului supus garanției lui. Sumele primite din acest fel de distribuiri vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptățit să le primească ulterior din prețul obținut prin vânzarea bunului supus garanției sale, dacă aceasta este necesar pentru a împiedica un astfel de creditor să primească mai mult decât ar fi primit dacă bunul supus garanției sale ar fi fost vândut anterior distribuției.

Art. 38. — Creanțele vor fi plătite în lei, în cazul falimentului, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele și orice alte cheltuieli aferente procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea instituției de credit debitoare, precum și plata remunerației persoanelor angajate în condițiile legii, inclusiv a administratorului special, a administratorului sau a lichidatorului, după caz;

2. creanțele rezultând din activitatea debitorului după deschiderea procedurii;

3. creanțele izvorâte din raporturi de muncă pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii;

4. creanțele bugetare, creanțele Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, precum și creanțele Băncii Naționale a României decurgând din credite acordate de aceasta instituției de credit;

5. creanțele decurgând din operațiuni de trezorerie, din operațiuni interbancare, din operațiuni cu clientelă, din operațiuni cu titluri, din alte operațiuni bancare, precum și din cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, precum și alte creanțe chirografare;

6. creanțele subordonate, în următoarea ordine de preferință: a) creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social; b) creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit;

7. creanțele acționarilor instituției de credit în faliment, respectiv creanțele membrilor cooperatori ai cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit în faliment, derivând din dreptul rezidual al calității lor, în conformitate cu prevederile legale și statutare.

CAPITOLUL IV

Răspunderea organelor de conducere, a cenzorilor și a personalului de execuție sau cu atribuții de control din instituția de credit ajunsă în stare de insolvență

Art. 39. — (1) Tribunalul poate dispune ca o parte din pasivul instituției de credit ajunse în stare de insolvență să fie suportată de către membrii organelor de conducere, cenzori, auditori financiari, personalul de execuție și/sau cu atribuții de control care au deținut funcțiile respective în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, dacă au contribuit la ajungerea acesteia în stare de insolvență prin una dintre următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele instituției în folosul propriu;

b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea instituției de credit;

c) au dispus în interesul personal continuarea unei activități care ducea în mod vădit instituția de credit la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul instituției de credit ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura instituției de credit fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) au acordat credite cu încălcarea cerințelor prudențiale aprobate prin normele în vigoare, precum și cu nerespectarea normelor interne în vigoare;

h) în luna precedentă deschiderii procedurii au plătit sau au dispus să se plătească, cu preferință, unui creditor în dauna celorlalți creditori;

i) au întocmit situații financiare, alte situații contabile ori raportări cu nerespectarea prevederilor legale;

j) în cadrul acțiunilor interne de verificare nu au identificat și nu au sesizat, prin nerespectarea atribuțiilor de serviciu, faptele care au condus la fraude și gestiune defectuoasă a patrimoniului.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiune.

Art. 40. — Sumele plătite potrivit art. 39 alin. (1) vor intra în averea instituției de credit debitoare și vor fi destinate plății datorilor.

Art. 41. — În vederea luării măsurilor prevăzute la art. 39 alin. (1), tribunalul poate fi sesizat de către judecătorul-sindic, administratorul special, administrator, lichidator sau de către oricare dintre creditorii, de Banca Națională a României ori se poate sesiza din oficiu, pe baza datelor din dosarul cauzei, și va putea dispune măsuri asigurătorii.

Art. 42. — Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 39 alin. (1) se efectuează potrivit prevederilor Codului de procedură civilă, cu excepția cazurilor în care legea specială dispune altfel.

Art. 43. — (1) Procedura reorganizării judiciare și a falimentului va fi închisă după cum urmează:

a) procedura reorganizării judiciare prin continuarea activității sau prin lichidare pe bază de plan va fi închisă de către tribunal, la solicitarea judecătorului-sindic, printr-o hotărâre de închidere, în urma îndeplinirii tuturor obligațiilor de plată asumate în planul confirmat. Dacă o procedură se deschide ca reorganizare, dar apoi devine faliment, aceasta va fi închisă în conformitate cu prevederile lit. b);

b) procedura falimentului a fost închisă de către tribunal, la solicitarea judecătorului-sindic, printr-o hotărâre de închidere, atunci când tribunalul a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea instituției de credit în faliment au fost distribuite și fondurile nereclamate de către cei îndreptățiți în termen de 90 de zile de la data raportului final au fost consemnate de către lichidator la Casa de Economii și Consemnațiuni — C.E.C. — S.A. sau au fost depuse la o altă instituție de credit, iar extrasul de cont va fi depus la tribunal. Hotărârea va fi comunicată în scris sau prin presă în cel puțin două ziare de difuzare națională tuturor părților implicate conform prevederilor Legii nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) După intrarea în faliment a instituției de credit debitoare, lichidatorul va depune spre păstrare la direcția arhivelor naționale județeană sau, după caz, a municipiului București documentele instituției de credit debitoare, arhivate conform Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare. În termen de 60 de zile lucrătoare de la pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii falimentului, lichidatorul va depune la direcția arhivelor naționale județeană sau, după caz, a municipiului București restul de documente ale instituției de credit debitoare.

Art. 44. — În orice stadiu al procedurii, tribunalul va putea pronunța o sentință de închidere a procedurii dacă se constată că nu există active în averea instituției de credit debitoare ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și nici un creditor nu se oferă să avanseze sumele creditoare.

Art. 45. — Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează, în măsura compatibilității, cu cele ale Legii nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu cele ale Codului de procedură civilă.

TITLUL II

Reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței instituțiilor de credit

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Art. 46. — Prezentul titlu cuprinde:

a) norme pentru determinarea legii aplicabile procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, care privesc instituțiile de credit, persoane juridice române, inclusiv sucursalele acestora cu sediul în străinătate, precum și sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine, aflate în stare de insolvență;

b) norme privind condițiile în care autoritățile implicate se informează și se consultă reciproc cu privire la măsurile de reorganizare și la procedurile de lichidare ale instituțiilor de credit.

CAPITOLUL II

Procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit, persoane juridice române, și a sucursalelor acestora stabilite în alte state membre

SECȚIUNEA 1

Competența și legea aplicabilă

Art. 47. — (1) Instanța competentă determinată conform legii române este singura autoritate împuternicită să decidă aplicarea unei proceduri a reorganizării judiciare și a falimentului cu privire la o instituție de credit, persoană juridică română, inclusiv la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre.

(2) Instanța competentă va informa de îndată, prin intermediul Băncii Naționale a României, autoritățile competente din statele membre gazdă asupra deciziei de a deschide o procedură a reorganizării judiciare și a falimentului, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea deciziei, aceasta va fi făcută imediat după aceea.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu aduc atingere prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor instanței.

Art. 48. — (1) Deschiderea unei proceduri a reorganizării judiciare și a falimentului cu privire la o instituție de credit autorizată în România, inclusiv cu privire la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre, este guvernată de legea română în ceea ce privește:

1. regimul și aplicarea procedurii reorganizării judiciare;
2. regimul și aplicarea procedurii falimentului, în special cu privire la:

- a) bunurile care fac obiectul procedurii falimentului și regimul bunurilor dobândite de instituția de credit după deschiderea procedurii;

- b) atribuțiile instituției de credit și ale lichidatorului;

- c) condițiile în care poate fi invocată compensarea legală;

- d) efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare în care este parte instituția de credit;

e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditorii, cu excepția proceselor aflate pe rolul instanțelor din alte state membre, caz în care se aplică dispozițiile alin. (2);

f) creanțele care trebuie să fie declarate asupra instituției de credit și regimul creanțelor care iau naștere după deschiderea procedurii falimentului;

g) regulile privind declararea, verificarea și admiterea creanțelor;

h) regulile privind distribuirea veniturilor obținute din realizarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanțelor și drepturile creditorilor care au obținut o plată parțială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării legale;

i) condițiile și efectele închiderii procedurii falimentului;

j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului;

k) cine suportă costurile și cheltuielile aferente procedurii falimentului;

l) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile tuturor creditorilor.

(2) Fac excepție de la dispozițiile alin. (1):

a) actele juridice, drepturile și procedurile prevăzute la art. 37—40, 42, 43 și 45—47 din Legea nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței, caz în care se vor aplica, în mod corespunzător, dispozițiile legii respective;

b) exercitarea dreptului de proprietate sau a altor drepturi asupra unor instrumente financiare a căror existență ori transmitere este supusă înregistrării într-un registru, într-un cont sau într-un sistem centralizat de depozitare, ținut ori localizat într-un stat membru, care va fi guvernată de legea statului membru respectiv;

c) contractele de report și contractele care stau la baza tranzacțiilor desfășurate pe o piață reglementată, care vor fi guvernate de legea aplicabilă contractelor respective;

d) compensarea contractuală, caz în care se aplică legea care guvernează contractele respective.

SECȚIUNEA a 2-a

Publicarea hotărârii de deschidere a procedurii reorganizării judiciare și a falimentului și desemnarea administratorilor sau lichidatorilor

Art. 49. — (1) Instanța competentă va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea de deschidere a procedurii reorganizării judiciare și a falimentului în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene și în două ziare de difuzare națională din fiecare stat membru gazdă.

(2) Conținutul extrasului din hotărârea care face obiectul publicării va trebui să menționeze, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statelor membre în cauză, obiectul și temeiul juridic al hotărârii adoptate. Conținutul extrasului va trebui să menționeze clar termenul de introducere a recursului, inclusiv data la care expiră acest termen, precum și adresa instanței competente.

(3) Procedura reorganizării judiciare și a falimentului se aplică indiferent de efectuarea publicității prevăzute la alin. (1) și produce efecte depline asupra creditorilor.

Art. 50. — (1) Instanța competentă are dreptul de a solicita înregistrarea în registrul imobiliar, în registrul

comerțului și în orice alt registru public ținut în celelalte state membre a hotărârii de deschidere a unei proceduri de reorganizare judiciară sau de faliment față de o instituție de credit.

(2) Instanța competentă va lua măsurile necesare pentru a asigura înregistrarea ori de câte ori aceasta este obligatorie, conform legii statului membru respectiv.

(3) Cheltuielile de înregistrare vor fi considerate cheltuieli ale procedurii.

Art. 51. — (1) Administratorul sau, după caz, lichidatorul desemnat conform legii va putea acționa, fără altă formalitate, pe teritoriul statelor membre gazdă în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanței competente care l-a numit sau în baza unui certificat, emise de aceasta.

(2) Administratorul sau, după caz, lichidatorul va putea exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române. El va putea să numească alte persoane care să îl sprijine sau să îl reprezinte în derularea procedurii pe teritoriul acestor state, în special în scopul de a surmonta dificultățile întâmpinate eventual de creditorii din aceste state.

(3) În exercitarea competențelor sale lichidatorul va respecta legislația statului membru pe teritoriul căruia acționează, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților instituției de credit din statul membru respectiv. Competențele nu pot include utilizarea forței sau dreptul de a soluționa litigiile ori dispute.

Art. 52. — (1) Persoana care execută o obligație într-un stat în beneficiul unei instituții de credit fără personalitate juridică supuse unei proceduri de insolvență deschise într-un alt stat, în loc să o execute în beneficiul lichidatorului desemnat în cadrul acelei proceduri, este liberată dacă nu a avut cunoștință de deschiderea procedurii.

(2) Persoana care execută obligația respectivă anterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prevăzute la art. 49 este prezumată, până la proba contrarie, că nu a avut cunoștință de deschiderea procedurii de insolvență; executarea obligației ulterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prezumă, până la proba contrarie, că persoana a avut cunoștință de deschiderea procedurii.

SECȚIUNEA a 3-a

Informarea și drepturile creditorilor

Art. 53. — (1) După deschiderea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului unei instituții de credit, persoană juridică română, având sucursale deschise în alte state membre, autoritatea administrativă sau judecătorească ori administratorul sau lichidatorul, după caz, îi va informa de îndată și în mod individual pe creditorii cunoscuți care au reședința obișnuită, domiciliul ori sediul social în celelalte state membre.

(2) Informarea sub forma unei notificări scrise trebuie să se refere, în special, la termenele limită, sancțiunile prevăzute pentru nerespectarea acestor termene și cerințele legale pentru luarea în considerare a creanțelor de către instanța competentă să înregistreze cererile de admitere a acestora sau observații în legătură cu aceste creanțe, precum și cu celelalte măsuri ori proceduri

prevăzute. Notificarea va indica și dacă creanțele preferențiale sau cele pentru care au fost constituite garanții reale sunt sau nu sunt supuse verificării.

Art. 54. — (1) Orice creditor al instituției de credit debitoare, având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social într-un alt stat membru decât România, inclusiv autoritățile publice, au dreptul să își declare creanțele sau să formuleze observații scrise în legătură cu creanțele lor asupra instituției de credit, care vor fi adresate lichidatorului. Declarația de creanțe sau, după caz, observațiile formulate pot fi înaintate în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale aceluși stat membru, dar trebuie să poarte mențiunea în limba română: „Declarație de creanțe” sau, după caz, „Observații privind creanțele”.

(2) Creanțele creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României vor fi tratate în același mod și vor avea același rang de preferință ca și creanțele de aceeași natură ale creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social pe teritoriul României.

(3) Creditorii care își exercită dreptul prevăzut la alin. (1) vor transmite copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă există, și vor indica natura creanței, data la care aceasta a luat naștere și valoarea acesteia, dacă există privilegii, garanții reale și alte asemenea drepturi în legătură cu creanțele respective și care sunt creanțele garantate astfel.

(4) La solicitarea lichidatorului, creditorii trebuie să furnizeze și traducerea în limba română a „Declarației de creanțe” sau, după caz, a „Observațiilor privind creanțele” și a documentelor prezentate.

(5) Lichidatorul va asigura informarea periodică a creditorilor, în modalitatea considerată corespunzătoare, în special cu privire la progresele înregistrate în valorificarea activelor instituției de credit debitoare.

CAPITOLUL III

Procedura reorganizării judiciare și a falimentului aplicabilă sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre

Art. 55. — Autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine sunt singurele împuternicite să decidă cu privire la aplicarea uneia sau mai multor măsuri de reorganizare ori deschiderea unei proceduri de lichidare cu privire la o instituție de credit, inclusiv în sucursalele acesteia stabilite în alte state membre. Legea statului membru de origine se va aplica în conformitate cu dispozițiile art. 48 alin. (1). Dispozițiile art. 48 alin. (2) se vor aplica și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre.

Art. 56. — (1) Dacă asupra unei instituții de credit dintr-un stat membru care desfășoară activitate pe teritoriul României a fost dispusă o procedură de reorganizare judiciară sau de faliment, acestea se vor aplica fără alte formalități pe teritoriul României și vor produce efecte în condițiile și de la data prevăzute în legislația din statul membru respectiv.

(2) Procedura de reorganizare judiciară sau de faliment se va aplica în conformitate cu legislația din statul membru de origine, cu excepțiile prevăzute la art. 48 alin. (2).

(3) La primirea notificării corespunzătoare de la autoritatea competentă a statului membru de origine, Banca Națională a României va informa de îndată, prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, despre decizia de deschidere a unei proceduri de reorganizare judiciară sau de faliment.

(4) Autoritățile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine, administratorul sau lichidatorul vor comunica cu privire la decizia de deschidere a unei proceduri de reorganizare judiciară sau de faliment oficiului registrului comerțului la care instituția de credit respectivă este înregistrată, în vederea efectuării mențiunilor corespunzătoare. De asemenea, comunicarea va fi transmisă de autoritățile menționate la două zile de difuzare națională din România, în vederea publicării.

(5) Persoanele împuternicite să pună în aplicare măsurile dispuse de autoritatea administrativă sau judiciară din statul membru de origine vor putea acționa, fără altă formalitate, pe teritoriul României în baza unei copii certificate de pe actul de numire sau a unui certificat emis de respectiva autoritate, însoțite de o traducere în limba română.

(6) Persoanele prevăzute la alin. (5) vor putea exercita pe teritoriul României toate competențele care le revin potrivit legislației din statul membru de origine. Aceste persoane vor putea să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României, inclusiv în scopul de a acorda asistență creditorilor pe parcursul aplicării măsurilor în cauză.

(7) În exercitarea competențelor sale pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin. (5) vor respecta legislația română, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților din România ai instituției de credit străine. Competențele nu pot include utilizarea forței sau dreptul de a soluționa litigii ori dispute.

TITLUL III

Dispoziții generale

CAPITOLUL I

Alte dispoziții

Art. 57. — (1) Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează, în măsura compatibilității, cu dispozițiile Legii nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat.

(2) Instanța competentă potrivit legii române va informa fără întârziere, prin intermediul Băncii Naționale a României, autoritățile competente din statele membre gazdă asupra hotărârii de deschidere a procedurii, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea, dacă o astfel de hotărâre a fost luată cu privire la o sucursală din România a unei instituții de credit având sediul în alt stat decât un stat membru, dar care are deschise sucursale pe teritoriul altor state membre. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea hotărârii, aceasta va fi făcută imediat după aceea. În cazul pronunțării unei hotărâri de deschidere a procedurii falimentului, în comunicare se va menționa și faptul că autorizația de funcționare a sucursalei respective a fost retrasă.

Art. 58. — Persoanele care trebuie să primească sau să transmită informații în legătură cu procedurile de informare ori consultare prevăzute în prezenta ordonanță au obligația de a păstra secretul profesional în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (7) și ale art. 55 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare, și cu dispozițiile cuprinse în cap. VIII din Legea nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția oricăror autorități judiciare cărora li se aplică prevederile naționale în vigoare.

Art. 59. — În cazul intrării în faliment, pentru scopuri statistice, instituțiile de credit vor fi considerate ca aparținând în continuare sectorului bancar. Raportările care trebuie întocmite și transmise de către lichidator Băncii Naționale a României, periodicitatea și modalitatea de transmitere a acestora vor fi stabilite prin norme de către Banca Națională a României.

Art. 60. — Tribunalul va comunica Băncii Naționale a României hotărârea sa privind deschiderea procedurii falimentului instituției de credit debitoare în ziua pronunțării acesteia. La data comunicării hotărârii privind deschiderea procedurii falimentului, Banca Națională a României va închide imediat, după finalizarea decontării plăților din ziua respectivă în conformitate cu reglementările în vigoare, conturile instituției de credit debitoare deschise în evidențele sale și va transfera disponibilitățile în conturile tip „instituție de credit în faliment“, deschise la o bancă comercială, conform art. 10.

Art. 61. — (1) Orice contract de compensare bilaterală, astfel cum este prevăzut la art. 2 lit. i), încheiat de instituția de credit debitoare este valabil și poate fi executat și/sau este opozabil acesteia, debitorului sau oricărui garant al acestuia, conform condițiilor rezultând din înțelegerea părților, și nu va putea fi suspendat, anulat ori limitat în orice alt mod printr-un act al organelor care aplică procedura reorganizării judiciare și a falimentului.

(2) Singura obligație care poate fi datorată, respectiv pretinsă a fi executată în contul averii instituției de credit debitoare, în baza unui contract de compensare bilaterală, este aceea de a executa, respectiv de a pretinde să fie executată, obligația netă rezultată din compensarea realizată în baza contractului de compensare, obligație care poate consta în plata unei sume nete și/sau în executarea unei obligații de a face.

(3) Nici o atribuție conferită prin prezenta ordonanță organelor care aplică procedura nu va avea ca efect înlăturarea aplicării contractului de compensare bilaterală

prin stingerea și/sau devansarea scadenței, în baza contractului, a obligațiilor de plată sau obligațiilor de a face decurgând din unul sau mai multe contracte din categoria celor prevăzute la art. 2 lit. i) pct. 1 și 2, aceste atribuții putând fi exercitate numai asupra sumei nete care rezultă din aplicarea contractului de compensare bilaterală.

(4) În sensul prezentului articol, un contract de compensare bilaterală și toate contractele care fac obiectul acestuia vor fi considerate un singur contract și, în acest sens, cu excepția cazurilor în care se dovedește intenția frauduloasă a părților, organele care aplică procedura nu vor putea împiedica, cere anularea ori decide desfacerea, după caz, a operațiunilor cu instrumente financiare derivate, realizate în baza contractelor care fac obiectul unui contract de compensare bilaterală, pe motiv că aceste operațiuni instituie un tratament preferențial în favoarea unor creditori în perioada de 180 de zile anterioară datei deschiderii procedurii.

(5) Nici o cerere de ordonanță președințială sau o altă procedură de urgență nu poate fi utilizată pentru a limita, întârzia sau suspenda executarea unui contract de compensare bilaterală potrivit prezentului articol.

CAPITOLUL II

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 62. — Profitul obținut în cadrul derulării procedurii reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit se impozitează potrivit prevederilor legale.

Art. 63. — (1) Prevederile prezentei ordonanțe vor intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor titlului II, care vor intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

(2) România va informa, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Comisia Europeană cu privire la intrarea în vigoare a dispozițiilor exceptate.

Art. 64. — Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică numai procedurilor deschise după data intrării în vigoare a acesteia, cu excepția prevederilor art. 43 alin. (2), care se aplică și procedurilor aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 65. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului instituțiilor de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 22 aprilie 1998, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

ORDIN

privind organismele de certificare și controlul certificării în vederea denumirii de origine a hameiului

Văzând Referatul de aprobare nr. 130.351 din 12 decembrie 2003, având în vedere prevederile art. 27 al Legii nr. 627/2002 privind producerea și comercializarea hameiului, având în vedere prevederile Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 172/2003 privind normele de bonitare și certificare a hameiului, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — Certificarea hameiului în vederea denumirii de origine se realizează de Centrul de cercetare a hameiului și plantelor medicinale din cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca, denumit în continuare *Organismul de certificare a hameiului*.

Art. 2. — Organismul de control al certificării este Autoritatea pentru hamei din cadrul biroului pentru culturi specializate care se înființează în cadrul Direcției generale de implementare și reglementare.

Art. 3. — Activitatea de certificare a hameiului se realizează în baza regulamentului de certificare a hameiului, elaborat de Organismul de certificare a hameiului și aprobat prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului.

Art. 4. — Se abrogă prevederile art. 1 alin. (8) și (9) din Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 172/2003 privind normele de bonitate și certificare a

hameiului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 18 aprilie 2003.

Art. 5. — (1) Determinările fizico-chimice și organoleptice ale conurilor de hamei și produselor derivate, astfel cum sunt prevăzute la art. 1 din Legea nr. 627/2002, se realizează de Laboratorul de chimie a hameiului din cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca, Laboratorul fermentative din cadrul Institutului de Cercetări Alimentare București, Laboratorul bere din cadrul Universității Dunărea de Jos Galați și Institutul de Bioresurse Alimentare.

(2) Rezultatele determinărilor fizico-chimice și organoleptice stau la baza încadrării în clasele de calitate stabilite prin normele tehnice de clasificare a hameiului, aprobate prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului.

Art. 6. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

Petre Daea,
secretar de stat

București, 26 ianuarie 2004.
Nr. 74.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

ORDIN

pentru autorizarea Organizației Interprofesionale Naționale de Produse, Grăsimi Vegetale și Șroturi Furajere din România

Având în vedere prevederile art. 6 alin. (5) din Legea nr. 73/2002 privind organizarea și funcționarea piețelor produselor agricole și alimentare în România, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 383/2002 privind numirea în funcția de președinte al Comitetului interministerial de coordonare a organizării și funcționării piețelor produselor agricole și alimentare în România, văzând Referatul de aprobare nr. 91.207 al președintelui Comitetului interministerial de coordonare a organizării și funcționării piețelor produselor agricole și alimentare în România, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se autorizează funcționarea Organizației Interprofesionale Naționale de Produse, Grăsimi Vegetale și Șroturi Furajere din România ca principal reprezentant al

producătorilor agricoli, procesatorilor, depozitarilor și comercianților de pe filiera oleaginoasă și produse derivate din acestea.

Art. 2. — Sediul Organizației Interprofesionale Naționale de Produse, Grăsimi Vegetale și Șroturi Furajere din România este situat în municipiul București, bd. Carol I nr. 17, sectorul 2.

Art. 3. — Organizația Interprofesională Națională de Produse, Grăsimi Vegetale și Șroturi Furajere din România încheie convenții cu Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului pentru realizarea obiectivelor legate de aplicarea instrumentelor tehnice și economice de reglementare a pieței oleaginoaselor și a produselor derivate, conform

p. Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,

Petre Daea,
secretar de stat

București, 27 ianuarie 2004.
Nr. 78.

art. 7 din Legea nr. 73/2002 privind organizarea și funcționarea piețelor produselor agricole și alimentare din România.

Art. 4. — Organizația Interprofesională Națională de Produse, Grăsimi Vegetale și Șroturi Furajere din România se recunoaște prin Certificatul de înscriere nr. 007 emis la data de 21 ianuarie 2004 de către Autoritatea Națională a Piețelor Produselor Agricole și Alimentare.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

ORDIN privind regimul de import al mostrelor de produse de uz fitosanitar

Având în vedere prevederile Legii nr. 85/1995 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/1995 privind fabricarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar pentru combaterea bolilor, dăunătorilor și buruienilor în agricultură și silvicultură,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.618/2003 privind regimul de import al produselor periculoase pentru sănătatea populației și pentru mediu,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Importul mostrelor de produse de uz fitosanitar, clasificate la poziția tarifară 38.08, este permis pe baza certificatului de abilitare pentru mostre.

(2) Certificatul de abilitare pentru mostre de produse de uz fitosanitar se emite de Direcția fitosanitară, calitatea semințelor și a materialului genetic, prin Secretariatul Comisiei interministeriale de omologare a produselor de uz fitosanitar din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, conform modelului din anexa nr. 1.

Art. 2. — Importul mostrelor de produse de uz fitosanitar în vederea omologării se face pentru:

- teste de eficacitate biologică;
- analize fizico-chimice;
- teste în vederea caracterizării toxicologice și ecotoxicologice.

Art. 3. — În vederea obținerii certificatului de abilitare pentru mostre, solicitantul omologării va prezenta autorității emitente următoarele documente:

- cerere-tip de distribuție pentru experimentare, conform modelului din anexa nr. 2;
- declarație privind scopul importului de mostre;
- copie de pe certificatul de înregistrare la registrul comerțului;
- program de cercetare-testare-experimentare în condiții de producție, în original, întocmit de institutele de profil, conform modelului din anexa nr. 3.

Art. 4. — (1) Cantitățile de mostre admise la import, necesare efectuării analizelor și testelor în vederea omologării unui produs de uz fitosanitar, sunt:

- pentru teste de eficacitate biologică cantitatea de mostre este stabilită de către coordonatorul de program în funcție de doza, cultura și numărul de tratamente necesare;

p. Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,

Petre Daea,
secretar de stat

București, 27 ianuarie 2004.
Nr. 81.

- pentru analize fizico-chimice:
 - produs formulat — 500 ml, respectiv g;
 - produs tehnic — 100 ml, respectiv g;
 - standard analitic — 1 ml, respectiv g;
- c) pentru teste necesare caracterizării toxicologice:
 - produs formulat — 500 ml, respectiv g;
- d) pentru teste necesare caracterizării ecotoxicologice:
 - produs formulat — 1500 ml, respectiv g.

(2) Certificatul de abilitare pentru mostre va fi eliberat o singură dată pentru cantitatea de mostre prevăzută la alin. (1), separat pentru fiecare tip de analize sau teste.

Art. 5. — Nu se eliberează certificat de abilitare pentru mostre de produse de uz fitosanitar agenților economici importatori care depun documentație incompletă față de cea prevăzută la art. 3.

Art. 6. — Certificatul de abilitare pentru mostre de produse de uz fitosanitar se eliberează în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la depunerea documentației complete.

Art. 7. — Certificatul de abilitare pentru mostre de produse de uz fitosanitar este valabil pentru un singur transport.

Art. 8. — Autoritatea emitentă prevăzută la art. 1 alin. (2) are obligația de a face publică lista agenților economici importatori, abilitați pentru mostre pe site-ul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, și de a menține și a actualiza evidența agenților economici importatori cărora li s-au eliberat sau anulat certificatele de abilitare.

Art. 9. — Anexele nr. 1, 2 și 3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Autoritatea emitentă
Nr. /

CERTIFICAT DE ABILITARE PENTRU MOSTRE

Se abilitează agentul economic (denumire, sediu, certificat de înregistrare la registrul comerțului) pentru importul următoarelor produse:

Codul tarifar..... Denumirea produsului/grupeii de produse.....

(Denumirea comercială/tehnică a produsului)

Cantitatea..... Scopul.....

Prezentul certificat nu exonerează agentul economic de răspunderile ce-i revin, potrivit legii, pentru import.

Prezentul certificat este valabil pentru un singur transport.

Conducătorul autorității emitente,

Viza biroului vamal

ROMÂNIA

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

Comisia interministerială pentru omologarea produselor de uz fitosanitar

CERERE DE DISTRIBUIRE PENTRU EXPERIMENTARE

1. SOLICITANT.....

Adresa.....

Telefon.....

2. Denumirea produsului — comercială, tehnică sau codificată (majuscule)

3. Cod tarifar —

4. Compoziția chimică în substanțe active:

a)

b)

c)

d)

e)

f)

g)

h)

i)

Conținut:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. Modul de preparare a „soluției“ de stropit:

.....

.....

6. Modul de utilizare:

.....

.....

7. Precauțiuni:

.....

.....

8. Cultura	9. Utilizare (Organismul dăunător)	10. Doza de utilizare

11. Nominalizarea instituțiilor care vor efectua testele de eficacitate biologică, analizele fizice și chimice, testările în vederea caracterizării toxicologice și ecotoxicologice și cantitățile de produs necesare

.....

Data

Semnătura

ANEXA Nr. 3

Instituția emitentă

Nr. /

**PROGRAM DE CERCETARE-TESTARE-EXPERIMENTARE ÎN CONDIȚII
DE PRODUCȚIE PENTRU ANUL, RESPECTIV**

Denumirea comercială/tehnică sau nume de cod	Solicitant omologare	Scopul	Cultura	Agent de dăunare	Cantitatea

Mostrele nu sunt destinate comercializării.

Coordonator de program,

Notă: Programul va purta viza conducătorului unității.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro